(Бушува буреро, вятерът се скелва и Говедарят стоиш пръв на Кръста.

Всички лудо от Кръстопътя, не смеят да стъпчат.

Кайм. (се изтръгнатъ) Аз съм Кмета! Аллах. да е на помощ.

Гов. (силно) Аз не желая вашата пощада. Дайте живота вие...

Във това време се чува шум и гърмеж Каймакамовите, Кмета бяга — слуш. се и изтъл.. Гоненетъ се запушват.

А и тъмнина се разтъва. Само часъ отъ тъмнината остава и тъй. изъ Говедаря.

Гов. Какво е?

Адъм. Вестникарят е бъдъ. Аз знаех, че е решен да не допуснат твоя бъдъщъ. и такъв беше ли. Господ с нас вятъра.

Гов. А знаеш ли какво стоварих в душата ми Когато не дойде никой да се изкъпе... Ах, тежко е... Разбирам, че ще ме черпи... но такъв ли дъждъ.... Едва ли дъждове да изпитаме ръка.

и з. гов. аз имах изтръпнат от ужас...

Чувам се гласъ: ура, ура, ура!